

ZELFSTANDIG DENKEN

17 april 1959

Aan het begin van deze bijeenkomst zou ik u er allereerst op willen wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Dientengevolge is het wel raadzaam dat u zelfstandig nadenkt. Vandaag zou ik graag willen spreken over

ZELFSTANDIG DENKEN

Het is duidelijk dat zelfstandig denken voor menigeen een illusie blijft, omdat hij zijn gedachten voortdurend baseert op gegevens die hij klakkeloos en zonder onderzoek aanvaardt. In een wereld als de uwe is echter praktisch elke mededeling met een zeker vooroordeel gekleurd. Op het ogenblik dat u eenzijdig luistert, hoort, of ziet, zult u een onjuiste voorstelling krijgen en zelfs wanneer u tracht zelfstandig te denken, zal het u onmogelijk zijn dit te doen. Dat geldt ook voor het werk onzer Orde. Wij doen alles wat wij kunnen, om zo prettig mogelijk en zo veel mogelijk u te vertellen over allerhande gegevens. Een enkele keer mogen wij eens een onderwerp opzij schuiven als zijnde op het ogenblik niet passend, of minder belangrijk, aan de andere kant, wij spreken toch werkelijk wel over elk onderwerp dat u maar interesseren kan. Dat gaat van film tot de problemen van de ziel toe.

Eén ding kunnen wij niet voorkomen. Onze Orde heeft een bepaalde instelling en gedachte die o.i. juist is. Een zienswijze die stamt uit ons eigen leven van vroeger, maar vooral uit onze huidige toestand. Zo wordt elke beschouwing die wij u hier geven, ook getint. Ook deze heeft een bepaalde kleuring verkregen, waardoor een alleen zich baseren op hetgeen wij zeggen, een zelfstandig denken aanmerkelijk zou benadelen. Ik wil daarbij voegen, dat wij dit inzien en juist door deelgenootschap met andere groeperingen in de geest en ook bepaalde werkingen in de stof op het ogenblik, wij onzerzijds zullen trachten die eenzijdigheid zoveel mogelijk te beperken. Daaraan hebt u niets, want ons pogen kan wel eens niet slagen en u bent hier op deze wereld om te leven. En werkelijk leven kunt u alleen, wanneer u zelfstandig leert nadenken. Wanneer u dus uw eigen leven in de hand neemt, wanneer u zorgt voor een zelfstandig streven, onafhankelijk van de massa, voor zover als u dat mogelijk is.

Zelfstandig denken, vrienden, is in vele gevallen een wat moeilijke kwestie. Wel eenvoudig is het accepteren wat je aan alle kanten wordt voorgekauwd. Het is eenvoudiger te aanvaarden wat de dominee, pastoor, rabbi, of imam u voorprevelt over religieuze problemen en over de kosmos, dan er zelf over na te denken. Het is makkelijker te accepteren wat de hoofdredacteur in het artikel van de dag schrijft over de wereldpolitiek, dan zelf na te denken. Het is eenvoudiger de verklaring van zogenaamde deskundigen te aanvaarden, dan voor uzelf te zeggen: "Ja, maar kan ik dat aanvaarden? Is dat voor mij aanvaardbaar? Kan ik daarmee werken?" Het is moeilijk om in die wereld van vandaag te leven als een persoonlijkheid, als een mens, i.p.v. alleen maar deel te zijn van een voortgejaagde massa. Slaven van ideeën, zo langzamerhand geworden tot een vloedgolf, die de hele wereld dreigt te overspoelen. Het lijkt zo'n soort stampij die je ziet in een of andere cowboyfilm, waar met oorverdovend geweld duizenden en duizenden runderen op je af komen stormen en dan is het maar: "Berg je".

Het eigenaardige is, dat alle tekenen van een té sterke stuwning, of drang, zich van tevoren aftekenen. Dat lang van te voren zichtbaar wordt, wat zich in de wereld afspeelt voor iemand die niet al te bevooroordeeld is, voor iemand die wil kijken wat er eigenlijk werkelijk gebeurt. Ik weet niet, of het u is opgevallen, dat de laatste tijd in de wereld situaties ontstaan die ons steeds sterker doen denken aan 1938 - 1939. Zou dat nu maar zo gebeuren? Of zouden deze situaties het gevolg zijn van een foutievelijk bezien van de wereldproblemen. En wat erger is, als gevolg van een volkomen verkeerd begrip van hetgeen zich geestelijk afspeelt op die stoffelijke wereld?

Het is betrekkelijk eenvoudig om zo even met een paar woorden alles wat die wereld doet zo eventjes af te kraken. Geloof u mij, ik heb helemaal geen behoefte om uw wereld af te breken.

Ook de wereld van heden kent veel goeds. Zij heeft veel geschapen, waarvoor je ook als geest bewondering kunt hebben. Maar zij heeft alles gegeneraliseerd. Zij heeft de wet van het gemiddelde gemaakt tot de wet die het Al regeert en de statistiek verheven tot de Bijbel die bepaalt in hoeverre uw ziel gezond is. En dat is onmogelijk. God is geen statistiek. God is geen boekje met regels, of een blad met artikelen sub a, b, c, enz. en evenmin is de kosmos dat.

De nieuwe leraar, die nu op de wereld rondgaat, tracht de mens te doen begrijpen dat hij zelfstandig zijn problemen op moet lossen. Dat is niet voor niets. Eens was de zending van Jezus Christus dat de mens moest leren zijn naaste lief te hebben. Als ik dat om moet zetten in de termen van de nieuwe leraar, zou ik moeten zeggen: dat de mens niet in een overdreven uiting van mensenliefde de vrijheid, de gezondheid, het geestelijk leven van zijn medemens moet smoren. Een leer die ongetwijfeld voor velen onaanvaardbaar is. Zelfstandig denken betekent zelfstandig de problemen oplossen, waar je voor staat. Het betekent, dat wanneer je vereniging een tekort in kas heeft, je nagaat, hoe je dat tekort op kunt lossen als vereniging en niet door subsidies te vragen aan de staat. Dat betekent, wanneer je een bedrijf hebt en je kunt niet concurreren, je moet gaan zoeken hoe je dan wel kunt gaan concurreren en waarmee. Niet dat je gaat proberen door protectionisme, beschermende maatregelen, extra heffingen, althans in een bepaald gebied, of via subsidiepolitiek misschien jezelf te handhaven.

Dat betekent, dat je als mens, die geestelijk en vrijelijk denkt, niet jezelf een plaats in de eeuwige zaligheid laat verzekeren, of een inwijding van het nieuwste type of de laatste fase door een of ander genootschap. Dat betekent, dat je niet naar een ander toeloopt, indien het niet noodzakelijk is. Dat betekent, dat je zelf nadenkt over je problemen en ze zelf probeert op te lossen. En als dit, zo moeilijk als het soms moge vallen, dan toch niet helemaal zal lukken, dan hebben wij toch nog de beschikking over iets wat zeer belangrijk is en wat ons ontslaat van de bittere noodzaak onze eigen verantwoordelijkheid op anderen af te wentelen. Denk zelfstandig na. Geloofst u niet in een God? Het kan zijn dat u zegt, dat God er is, maar dat u Hem nergens ziet. Dan wil ik antwoorden: "Akkoord, mens, maar in dat geval, wat bind je dan? Is er dan niets dat je dwingt de Goddelijke wetten na te gaan?" Alleen, wat in je zelf ligt, nietwaar? Maar goed, mens, wanneer je niet gelooft in God, wees je zelf ten koste van alles. Dat is dan jouw enige weg. Als je een tijdlang zo geleefd hebt, kom dan terug en durf mij dan nogmaals te zeggen, dat je niet in God, in een regerende kracht, in een denkend vermogen in de kosmos gelooft. Als je zelfstandig nadenkt, je niet je laat beroeren door de afgodsbeelden die zich rond jou optrekken, of de schijntempels die ze je bouwen, maar toch; durf na te denken, dan zul je zeggen: "Ja, maar er zijn toch regels en wetten. Er zijn krachten die ik mijzelf niet kan verklaren, ook niet met behulp van wetenschap en parapsychologie, ook niet met behulp van het diepst zoeken in mijn eigen ziel. Het blijft een raadsel". Als je de naam God niet wilt gebruiken, mens, zeg dan mijnentwege: kosmos, noodlot, of wat anders, maar geloof erin.

Als je gelooft datgene wat ik dan God wil noemen, denk dan na, waar je zelf niet meer verder kunt. Daar spreekt die God. Niet als een lastdrager, niet als iets waar je een soort van Ministerie van O.K. en W. een subsidie aan kunt vragen. Maar wel als iets wat je helpen kan. Denk zelfstandig na. Alles, wat iedereen je vertelt, zal waar zijn, maar alles is slechts ten dele waar. Descartes parafraserende "zelfs dit", of zet het om en wij krijgen de uitspraak van Douwes Dekker "Niets is waar en zelfs dit niet." Hier zit juist ons probleem. Alle dingen zijn gedeeltelijk waar en niets is volledig waar. Omdat alles een aanduiding is van een werkelijkheid die wij niet zien. Slechts ons eigen contact met die werkelijkheid kan reëel zijn.

Al zeggen zij je dan duizend maal dat de komst van een nieuwe wereldleraar een leugen is, dan vraag ik: denk in jezelf na. Merk je niet dat je behoefte hebt aan een nieuwe waarheid? Zie je vanuit je eigen standpunt dan niet, dat er een nieuwe kracht móét komen, wil je daaraan niet ten gronde gaan? Indien je daar "ja" op antwoordt, zeg mij dan, waarom een nieuwe wereldleraar niet mogelijk zou zijn? Omdat het ergens in de boeken staat? Omdat men ergens heeft verteld, dat het nu afgelopen is en dat de enige waarheid al is geopenbaard? Vraag het aan jezelf. Geloofst u het, wanneer ze u vertellen, dat u een goed burger bent? Wel prettig, indien u een goed burger bent. Erg prettig. Maar wees eerlijk: hoe vaak hebt u gefaald tegenover uw medemens? Hoe vaak faalt u elke keer weer? Denk dan niet na volgens de normen van desnoods de minister, of de generaal, of de commissaris van de koningin, die u het lintje heeft opgestoken, vraag het u af vanuit het standpunt: "Heb ik gedaan wat ik doen kon, wat ik voelde

te moeten doen?" Als het "neen" is, vraag je je dan af, waarom, en verander het. Denk zelfstandig na.

Zelfstandig denken is erg moeilijk. Het wordt deze wereld nog moeilijker gemaakt door alle schijn, alle suggestie. Als u een winkel binnengaat, hoe vaak koopt u dan niet het pakje met het mooie kleurtje rood? U associeert verschillende dingen en men baseert zich daarop. Hoe vaak koopt u niet die margarine, die drie à vier cent duurder is, ofschoon er geen verschil verder is dan alleen het wikkeltje? Het is duurder, dan is het ook beter, nietwaar? Hoe vaak laat u zich niet aanpraten dat dit of dat het meest buitengewone schouwspel is, terwijl u voor uzelf weet, dat het al duizend maal vertoond is. Voor de man geldt precies hetzelfde als het voorgaande voor de vrouwen. Je krijgt een mooi boekje in handen, vol met illustraties van een handig heer die gewapend met één enkele kleine machine, zijn hele huis inricht met het meest luxueuze meubilair. Hij wil het kopen en hij wil het hebben. Of u het wel hanteren kunt, weet u niet. Waarschijnlijk zult u heel wat meer kapot maken dan heel maken ermee. Vooral in het begin. Maar daar denkt u niet aan. U associeert die afbeeldingen met uzelf.

Er staat ergens een aanplakbiljet. Er staat niets anders op dan: Nozems..... is best..... of..... Ha..... Hunter..... of..... dé half zware shag". Of u dames: "Herwonnen jeugd door Nova zeep....." U lacht erom, maar hoe vaak gelooft u dat niet onbewust. Hoe vaak laat u zich niet misleiden. Hoe veel nutteloos geld, dames, gooit u weg aan watertjes die qua inhoud nog geen dubbeltje kosten en waarvoor u f 7,50 per flesje betaalt? O ja, wij weten ook van deze wereld af. "Waarom?", zult u vragen. Omdat u niet koopt wat in die fles zit. U koopt een illusie. Zoals die meneer een illusie koopt, wanneer hij zijn machine koopt. U koopt uw illusies, omdat u bang bent de werkelijkheid te accepteren en zelfstandig na te denken. Misschien is dat niet erg prettig. Het is toch waar. U kunt het toch niet ontkennen. Wanneer ze u vertellen, dat dit product, verrijkt met alle vitaminen beter is dan welk natuurproduct dan ook, dan zegt u voor uzelf, dat, indien u het geld had, u dan het natuurproduct wel zou nemen. Op den duur gaat u net zo geloven, dat het kunstproduct net zo goed is. U koopt het. Het spaart huishoudgeld. De één koopt er misschien een broekje voor Jantje van en de ander gaat er een keer extra voor theeën. Zo is het.

U vraagt in de wereld over het algemeen niet naar de waarheid. U vraagt naar datgene wat het meest tegemoet komt aan uw verlangens en uw eigen dromen. Wanneer ze u vertellen dat het in Nederland zo best gaat en ergens anders zo slecht, dan gelooft u dat graag. U wilt niet minderwaardig zijn. Wanneer ze u vertellen dat uw godsdienst, uw geloof, uw denkwijze, u tot een uitverkorene maakt, dan gelooft u dat ook graag, want u wilt graag meer zijn dan een ander. U weet in uw hart dat het niet zo is. U weet dat het op uzelf aankomt. U weet dat alles wat deze maatschappij te bieden heeft, reëel moet worden beoordeeld en reëel moet worden onderzocht. Of het nu esoterie is, godsdienst, of eenvoudig een nieuw gasfornuis, of een oliekachel: u moet nadenken en vergelijken. U moet oordelen en denken. Pas wanneer u dit kunt doen kunt u verder komen, zowel stoffelijk als geestelijk. Wanneer u zelfstandig nadenkt dan betaalt u niet meer uw teveel voor het illusiewatertje. Dan koopt u zeker geen instrumentarium, voordat u zich ervan overtuigd hebt, dat u het kunt hanteren. Dan volgt u vooral niet - en dat is misschien belangrijker - een serie leefregels en gedachtegangen die alles zijn behalve reëel.

Ook dit zult u moeten leren beoordelen. Wat ik hier zeg, moet u ontleden, vergelijken, waarvan u zult zeggen of er waarheid in zit, of geen waarheid. Want jij moet denken en jij moet oordelen en niemand anders. Wanneer ik dan van mijn kant een stelling hieraan vastknoop, wanneer ik van mijn kant dan zeg: "Ja, vrienden, ik heb iets, waarvan ik meen dat het goed is", dan vraag ik u tevens om te oordelen. "Tevens", want u moet denken, u moet voor uzelf uitvinden: "Waar ligt voor mij de weg naar de innerlijke vrede, naar de grote waarheid? Waar vind ik God?" En indien u niet aan God gelooft: waar kan ik dan het noodlot leren beheersen?

Dan wil ik deze waarheid, zoals ik ze zie, eens trachten te formuleren.

Er is in ons een kracht die het mogelijk maakt de juiste weg te gaan. Wij noemen dat vaak leiding. Ofschoon wij niet weten waardoor wij geleid worden. Er is iets in je leven dat fase na fase helpt bepalen. Het zegt niet dat je die richting moet gaan, maar het doet je zien dat die richting mogelijk is. U weet dat u leeft. Wanneer u ernstig en zelfstandig nadenkt over al

hetgene wat voor u belangrijk is, op desnoods geestelijk of stoffelijk terrein, dan vindt u leiding. Dan vindt u die eigenaardige impuls in u, die u a.h.w. doet kijken naar die kant, waaraan u niet gedacht had. Die leiding komt voor, volgens mijn geloof en wezen, uit kosmische krachten, uit de kosmos zelf, zoals God ze geschapen heeft, waarmee wij verbonden zijn. U hoeft het niet te accepteren, maar denk er eens over na.

Een tweede punt, misschien wel even belangrijk is dit: wanneer u leeft en u leeft vanuit uzelf, niet voor uzelf, maar vanuit uzelf, zoekende naar de waarheid, de realiteit, zoals zij voor u aanvaardbaar is, en naar de geestelijke waarheid, zoals zij zich aan u openbaart en niet alleen maar een zoet gedragen gedachtedroom is. Dan zal je vinden, dat door jezelf te zijn je een speciale taak en plaats hebt. Het vervullen van deze taak als eenling, desnoods tegen de hele wereld in, is de enige weg om gelukkig te leven, om gelukkig te sterven, om gelukkig te zijn in een andere wereld. Daar moet u over denken, ik weet het.

Een derde punt. Er wordt onnoemelijk veel gesproken over naastenliefde. Er wordt gesproken over de verplichting die wij hebben tegenover de medemens, er wordt gesproken over de dingen die je verplicht zou zijn t.o.v. de wereld en de maatschappij. Maar ik zeg u dit: werkelijke naastenliefde openbaart zich juist in dit ene: elk de vrijheid te geven zijn weg te gaan en toch iedereen te steunen, wanneer hij dreigt te bezwijken, en zonder er ooit iets voor terug te vragen. Dat is naastenliefde.

Oordelen is uit den boze. Ook dat punt zou ik voor u aan willen halen. Het is ons onmogelijk de inhoud van een gedachtegang, of die nu materieel of zuiver religieus is, geheel te kennen, het is ons onmogelijk het geheim van de kosmos geheel te ontsluiten, of de beweegredenen van een mens juist te zien. Zeker niet zonder lang zoeken en veel studie. Als wij die mensenziel zelfs niet dan na jaren van studie vaak niet geheel kunnen begrijpen, hoe kan een eenling zich dan vermaten zijn denkwijze te zien als superieur boven die van een ander. Hoe kan iemand dan de brutaliteit hebben een ander te veroordelen, omdat hij niet zijn mening volgt, zijn idee. De juiste weg van leven is niet oordelen over een ander, maar te oordelen over jezelf, volgens de kracht en de leiding die je volgens het weten in je verkrijgt.

Dan ons laatste punt. In elke mens en in elke geest is een voortdurende openbaring van een werkelijkheid, Gods werkelijkheid die leeft in elk van u, en die zich voortdurend openbaart. Uw wezen is niet alleen verbonden met één wereld, maar met ongetelde werelden. Dat hoeft u ook niet te geloven, maar dat weten wij. In u, en alleen in u, ligt de weg tot God. In u en alleen in u ligt de weg tot de werkelijkheid, waarin u zult begrijpen, waarom de dingen zó zijn. Waarin u zult erkennen, dat ze goed zijn.

Dit laatste punt - misschien het belangrijkste - heel vaak heb ik mensen horen zeggen: "God liefde? Moet je eens kijken. Oorlog, vivisectie, hongersnood, overstroming, ziekte. Is dat Gods liefde?" Dan kan ik daar alleen maar dit op antwoorden. Wanneer u zelfstandig nadenkt, zult u misschien niet tot de conclusie komen, dat God liefde is, maar wel dat alle dingen zin hebben. Dat er op deze wereld geen zinloos lijden bestaat, geen zinloze ondergang. Dat alles, maar ook alles, past in het geheel. Wanneer alles past in het geheel, vrienden, dan zult u tenminste toe moeten geven dat God niet haat. God is niet vreemd. Noodlot is niet vreemd. Er is alleen een werkelijkheid die wij weigeren te beseffen. En in die erkenning alleen reeds: denk er zelf over na en ik kan u garanderen dat het voor ons waar is gebleken: kunt u steeds meer Licht in uzelf ontvangen, steeds meer kracht in uzelf ontvangen. Kunt u leren om geestelijk en stoffelijk leven in elkaar over te doen vloeien tot één geheel, dan kunt u leren gelukkig te zijn, zelfs in een wereld, die u een hel van wreedheid heeft geschonen.

Om dit te bereiken, vrienden, moet u nadenken. Zelf! Dan moet ú kiezen. Zelf! En moet ú de verantwoording van uw daden en gedachten dragen, tot in de uiterste consequenties, wanneer u van de waarheid overtuigd bent. Dit is een deel van de leer van de nieuwe wereldleraar. Het is een deel van de grote waarheid die nodig is om deze wereld van ondergang te behoeden. Dit is een deel van de grootste strijd op geestelijk gebied die uit is gevochten de laatste 20 eeuwen op deze planeet. Het is de strijd om ofwel het behoud, of de ondergang van de mensheid, maar méér. Het is de strijd om het behoud, of de ondergang van de mensenziel. Om het voortgaan, een nieuwe fase van mensheid, of het terugkeren tot een dierlijke staat, om na een lange

worsteling eens misschien weer menschtig te worden. Deze strijd is allang begonnen. Zij nadert haar hoogtepunt. In de komende drie, vier jaren zult u mijne vrienden, niet wij en niet God, jullie allen, elk voor zich, beslissen over het resultaat. Wij kunnen niets anders doen dan helpen elke geestelijke demonische kracht die er bestaat, te bestrijden, zo goed als wij kunnen. Wij kunnen niets anders doen dan te trachten dit denken wakker te roepen. Wij zullen u zelfs dankbaar zijn, wanneer u ons verwerpt, verloochent, vertrapt en uitscheldt, wanneer het voortkomt uit uw zelfstandig denken. Want dat is het, wat deze mensheid en wat deze wereld redden kan in deze tijd.

Ik dank u voor uw aandacht.

OCCULTISME – MAGIE - ESOTERIE

Goedenavond, vrienden.

Ik weet niet of het eerste onderwerp veel mogelijkheid tot vraagstelling heeft gelaten. Maar ik meen dat na de pauze daarvoor gelegenheid genoeg zal zijn. Ik wil eens een paar opmerkingen maken over punten die de wereld tegenwoordig zo'n beetje verwerpt, ook wil ik iets over occultisme zeggen, iets over de magie. En in feite vooral - ik kan het toch niet laten - over de esoterie.

In de kosmos bestaan zeer veel verschillende krachten, en elk van die krachten is op een andere manier met ons verbonden. Er zijn bepaalde krachten die wij alleen bereiken kunnen, wanneer je a.h.w. loskomt van elk stoffelijke denken na elk stoffelijk leven. Andere krachten beïnvloeden je juist wanneer je stof gebonden bent, en elke astroloog zal u een hele reeks van invloeden op kunnen noemen die u nu werkelijk het hele stoffelijke leven door beïnvloeden, van geboorte tot de overgang toe. Al die invloeden gehoorzamen natuurlijk aan bepaalde wetten. Maar er kan in de kosmos niet een aparte wet bestaan voor geesten van een bepaalde sfeer, of astrologische invloeden en mensen, of wat anders. Een Goddelijke wet is juist een wet die niet bestaat krachtens het feit dat hij ook uitzonderingen kent. Dat doen alleen menselijke wetten. Veel van het occultisme en het merendeel van de werkelijke magie is dan ook op dit feit gebouwd. Als er hier op aarde een wet bestaat, al is het nu maar de wet van de zwaartekracht, die Newton ontdekte, dan moet er elders een soortgelijke wet zijn. De grondslag die deze zwaartekracht veroorzaakt, moet werkzaam zijn, ook in andere werelden en sferen.

Nu kan het zijn dat voor de beschouwer er verschillen optreden. Maar dat ligt meestal aan de beschouwer. De natuur is vaak voor ons een goochelaar, zodat zij met haar krachten en velden vlugger is dan het menselijk oog en vaak ook vlugger dan het menselijke verstand. Toch, wanneer u een goochelaar een konijn uit zijn hoed ziet halen, denkt u nooit dat hij daarin een konijntjesfabriek in heeft zitten. Wel neemt u dat vaak aan van een occultist. U neemt het aan van de magie. U neemt het aan dat men daar wel de konijntjes zo maar uit de hoge hoed kan halen, zonder dat zij er eerst in zitten. Dat is nu juist de grootste fout die je maken kunt. Die fout heeft de mensheid een hele tijd lang gemaakt. Totdat zij ontdekte, dat dit nu wel belachelijk was, en toen, zoals de mens meestal doet, met het badwater ook het kind overboord wierp.

Dat kind van de magie en van het occultisme is eigenlijk de esoterie. Maar dan de kosmische esoterie. De wetten die buiten ons bestaan, bestaan in ons. De krachten die buiten ons bestaan, zullen ergens in ons weerklank vinden, anders kunnen zij ons niet beroeren. Wij kunnen dus rustig aannemen, dat de kennis van ons eigen wezen zou resulteren in een kennen van de wereld buiten ons. Daar waar het omgekeerde maar in beperkte mate het geval is, omdat wij buiten ons de kans hebben de zaak precies verkeerd te bekijken. Daar komt het goochelaarseffect nog te veel naar voren.

In deze moderne tijd zou je eigenlijk wel een beetje aan magie moeten doen. Er zijn dan ook mensen die daar in beperkte mate deel aan hebben, en aan handelingen die magisch mogen heten. Ik denk hier niet alleen aan bepaalde rituele plechtigheden in een kerk bv., of van het uitzenden van gedachten op vaste ogenblikken. Ik denk hier aan de associatie waarbij men

bepaalde woorden volledig heilig gaat houden, of bepaalde begrippen. Dat zij zelfs zinloos zijn, doet niets ter zake. Zij staan niet voor hetgeen zij weergeven, maar voor hetgeen de mens aanvoelt als innerlijke noodzaak en als zodanig een uitdrukking van wetmatigheid die in hem bestaat. Voorbeeld: een van die woorden is in politiek: bezitsspreiding. Religieus is het: terugkeer tot God. Moreel krijgen wij het in de termen van een morele herbewapening.

Op elk terrein vinden wij deze pogingen om magische wetten te doen werken. Alleen realiseert zich de mens dit niet. Hij scheidt invloeden, waar hij zelf geen overzicht over kan krijgen. Dat feit brengt hem ertoe te veronderstellen dat die krachten alleen maar buiten hem bestaan. Wat hij niet beseft is dit: op het ogenblik dat je je bewust bent van je hoogste dromen, je hoogste idealen, ben je je ook bewust van de hoogste werkelijkheid, zoals die in jou leeft. Wanneer je je bewust bent van je eigen verlangens en je eigen begeerten, maar ook van je eigen angsten en je verwerpen, dan ben je bewust van jouw begrip van rechtvaardigheid. Dat is je persoonlijke interpretatie van een Goddelijke rechtvaardigheid. Als je in jezelf durft zoeken, vrienden, dan kom je soms tot de conclusie, dat de mens die zichzelf kent, de wereld de baas is. Dat, hoe minder je je bewust bent van je eigen beweegredenen en van je eigen drijfveren, je ook meer slaaf zult zijn van alles wat jou van buitenaf ook overkomt.

In ons begint het meestal met het leren kennen van wetten. Het gaat misschien verder met het kunnen beheersen van een bepaald stuk van de materie als wij op aarde zijn, van onze sfeer als wij in de geest zijn. Maar nu krijgen wij een zeer eigenaardig verschijnsel, namelijk dat sommige mensen maar één keer in hun leven meemaken en wat praktisch iedereen wel eens haast onwillekeurig in zichzelf scheidt. Dat is zo'n ogenblik, dan is het net of er van binnen de zon opgaat. Dan merk je eigenlijk helemaal niet meer, wie of wat je bent, of waar je bent. Het is alleen maar een heel hoog gevoel van geluk. En eigenaardig genoeg een gevoel van absolute vrijheid van problemen. Geen enkel raadsel meer op te lossen. Je bestaat en dit bestaan is je voldoende. Die ogenblikken zijn nu eigenlijk een innerlijke weerkaatsing van de grote wetmatigheid Gods. Gods wetten laten geen plaats voor raadsels. Ieder die de wet erkent, bewust, halfbewust, of zelfs onbewust, kent de vrede van die wet.

In de esoterie zoek je in jezelf God te vinden. Het eerste wat je vindt - als je wat verder komt - is dit Licht, is deze kracht. Het is niet het einde van de weg, want je zou daarvoor veel verder moeten gaan, maar je ontmoet Gods wet en Gods vrede. Zoals die nu bestaan in jezelf, zoals je die soms een ogenblik doormaakt en als mens soms zoekend nooit meer terugvindt. Zo bestaan die wetten buiten u en kan diezelfde vrede, dat zelfde geluk buiten u worden geschapen, alleen door te bestaan kun je soms een geluk zijn voor anderen, vrede, maar je kunt ook het tegendeel zijn. Zoals je ook innerlijk die wanhoop kunt kennen, die haast geen keuze meer laat en drijft tot vernietiging. Alles wat wij doen, hoe dan ook, zuiver reëel, met occulte krachten, met magie, moet gericht toch zijn op dit ene punt. Wij moeten voor onszelf iets van die vrede vinden. Als wij dat Licht en die vrede eenmaal hebben, dan is de rest niet belangrijk meer.

Ik kan u een paar aanwijzingen in die richting geven.

Als je elke dag je een klein beetje concentreert, alleen op vrede, alleen op het goede, en daarbij niet schuwt op je eigen voorstelling ervan, hoe vreemd het ook in de ogen van een ander mag zijn misschien, dan vind je zelf de correctie van je wezen, die nodig is om die kracht dicht bij je te brengen. Op het ogenblik dat je jezelf verwijten maakt betreffende je gedrag tegenover anderen, is er onvrede in je. Met die onvrede kun je nooit komen tot innerlijke waarheid of beleving. Wanneer je dus wilt zoeken naar de innerlijke waarheid, zorg dan eerst dat je je niets meer te verwijten hebt ten aanzien van een ander, waar je nog iets aan kunt doen, al is het alleen maar het zeggen: "Het spijt mij". Op die manier gebruikt u de grote Goddelijke wetten voor uzelf om tot beter beleven van God te komen en zo uzelf te maken tot een grotere kracht in de wereld, maar ook een bewuster wezen in de kosmos.

Ik vind, dat ik ook genoeg gezegd heb. Laten wij nu eerst maar even pauzeren. Ik wens u allen een prettige en gezegende avond toe.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden.

Vragenrubriek, die kort zal worden beantwoord.

Vraag: Wat is de geestelijke achtergrond van iemand, die aan multiple sclerose lijdt? Is deze ziekte organisch ongeneeslijk?

Antwoord: Ik geloof dat volgens de modernste behandelingswijze deze ziekte niet geheel ongeneeslijk meer mag worden genoemd vanuit organisch standpunt. Maar het is een ziekte die zeer moeilijk te genezen is. De geestelijke achtergrond kan niet bepaald worden. Elke ziekte heeft een geestelijke achtergrond, maar die kan bij elk individu verschillend zijn en ligt over het algemeen aan de wijze, waarop men reageert. Op het ogenblik dat een geestelijke achtergrond ontstaat, wordt deze meestal gemengd met een mentale achtergrond. Het gevolg is een zekere afwijking, of storing, in het gevoelsleven, dat zowel onbewust als ten dele bewust kan zijn. Het resultaat is een afwijken van de interne secreties, het ontstaan van bepaalde spanningen vooral in de neuronen, zenuwcellen, daarnaast ook in de dwarsgestreepte spieren. Het gevolg is, dat dezen hun functie niet meer volledig juist en niet harmonisch volbrengen. Uit de ontstane disharmonie kunnen verschillende ziekten voorkomen. Het is heel goed mogelijk, dat persoon A bij hetzelfde probleem deze ziekte krijgt, terwijl B kanker krijgt en C vatbaar wordt voor door cocci veroorzaakte ziekten zoals tbc.

Vraag: Zijn in Nederland reeds ziektegevallen bekend die door radioactiviteit uit de lucht veroorzaakt zijn? Wat zijn de symptomen? Wat kan men ertegen doen? Staat de op het ogenblik veelvuldige hoofdpijn er mee in verband?

Antwoord: Er zijn in Nederland géén gevallen bekend die officieel berusten op verhoogde radioactiviteit in de lucht. De symptomen van ziekten, hierdoor ontstaan, zijn over het algemeen gelijk met die van toenemende anemie, bloedarmoede, o.a. zware hoofdpijnen, duizelingen, misselijkheid. Eerst daarna komen evt. ontbindingsverschijnselen van organen, van de huid, huidkankers en dergelijke voor als gevolg van radioactiviteit. Wat deze laatste symptomen betreffen meen ik niet dat in Nederland op het ogenblik een zo hoge radioactiviteit bereikt werd gedurende een periode van voldoende lengte, dat hieruit werkelijk grotere ziekten kunnen voorkomen. Het voorkomen van een verergering van bloedarmoede bij diegenen die daar enigszins aan lijden, is gedurende sommige perioden inderdaad mogelijk geweest. Deze kan op de normale wijze behandeld en genezen worden. Wat betreft de behandeling van de werkelijke ziekten door radioactiviteit: hieromtrent is heel weinig te zeggen in dit korte bestek. De behandelingswijze bestaat o.a. uit bloedwassing, bloedtransfusie, daarnaast het inbrengen van bepaalde stoffen in het lichaam, het geven van huidbedekking, het geven van kalkhoudende middelen e.d. Dit is een zo ingewikkeld probleem, dat kan ik niet in deze korte tijd afdoen. Het is op het ogenblik nog niet acuut genoeg om het in aanmerking te doen komen voor een behandeling als tweede onderwerp.

Vraag: Hoe komt het dat de grootste prestaties altijd door mannen worden geleverd op kunstzinnig gebied? Is de mannelijke scheppingsdrang groter dan die bij vrouwen? Waarom kunnen de vrouwen dat niet?

Antwoord: Gedurende een grote periode is de vrouw uitgesloten geweest van het z. g. artistieke leven en ook van de wetenschap. Wanneer de vrouw daartoe kwam, of werd toegelaten tot kunst of wetenschap, was dit tot voor zeer kort over het algemeen onder auspiciën van haar echtgenoot, zodat haar prestaties over het algemeen onder zijn naam bekend werden en aan hem werden toegeschreven. Wat betreft de kunst wil ik verder opmerken, dat, waar de schilder zijn kunststukken maakt in zijn atelier, de vrouw haar kunststukken meestal in de keuken maakte tot voor kort. Deze zijn niet zo lang houdbaar en werden daarom niet zo goed bekend.

Wijzende op wat in de laatste tijd gebleken is, zou ik de aandacht willen vestigen op het volgende. Er zijn op het ogenblik zeer veel vrouwelijke schrijvers die prestaties van zeer goed gehalte leveren, ook wat de dichtkunst betreft. Velen van hen werken onder verschillende pseudoniemen en velen van deze pseudoniemen zijn mannelijk. Ten opzichte van de schilderkunst kan worden gezegd, dat zeer vele vrouwen werken net zo goed als de man, maar

in vele gevallen voor openbare opdrachten minder in aanmerking komen. De namen zeggen weinig, omdat men aan de initialen niet kan zien, of het een man of vrouw geschilderd heeft. In vele musea hier te lande kunt u modernere schilderijen vinden, van ongeveer 1850 af tot heden, die gesigeneerd zijn door vrouwen, maar waarvan dit u niet bekend is. Wat beeldhouwwerk betreft is het opvallend, dat dit schijnbaar bij uitstek mannelijke werk, vooral in de laatste dertig jaren ook door vrouwen wordt beoefend, waarbij velen van hen bekroningen hebben behaald, zodat, wat deze kunst betreft, wij zeker kunnen stellen dat de vrouw evenveel heeft bereikt als de man. Wat de mode betreft is het hoofd van een modehuis een man. Maar laten wij niet vergeten dat de meeste ontwerpsters vrouwen zijn en dat tegen de ene mannelijke mode-tekenaar, die in het bedrijf werkzaam is, vaak drie of vier vrouwen aan het werk zijn. Dat de man het gehele ensemble samenstelt, terwijl de vrouw juist de details ontwerpt. Laat ons dus niet, misleid door de modekoningen, menen, dat de vrouw hier weinig of niets te zeggen heeft. Integendeel, juist op dit terrein werkt zij bijna suprême en kort geleden was er bijna een schandaal in Savile Row, omdat een vrouwelijke ontwerpster een nieuw mannelijk jasje had ontworpen, dat insloeg, ofschoon de modekoningen van de mannenmode meenden, dat dit voor de heren toch werkelijk ietwat gedurfd was.

Wat de wetenschap betreft, wil ik u erop wijzen dat de vrouw in vele gevallen scheppend werk verricht, maar gezien het feit dat zij nog niet is gekomen tot een zo algemene aanvaarding in de maatschappij als de man, zelden dit werk zelfstandig doet. Vrouwelijke ingenieurs en laboranten zijn echter over de gehele wereld bezig met het doen van uitvindingen en ook op medisch terrein zijn nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen in de eerste plaats te danken aan het onderzoek van vrouwen. Als zodanig zou ik willen zeggen: de capaciteiten zijn zeker gelijk, maar sociale omstandigheden kunnen de nadruk leggen op een schijnbare mannelijke superioriteit, die ik in dezen echter niet gaarne zou erkennen.

Vraag: Zijn vrouwen misschien minder eierzuchtig?

Antwoord: Helaas kan ik deze mening niet met u delen. De vrouw is wel degelijk eierzuchtig, zó eierzuchtig, dat zij in vele gevallen haar man doodt in haar poging een positie te bereiken die zij voor zichzelf de juiste acht. Ik verwijs u naar de rapporten over managerziekte, maar wil u ook verwijzen naar de prestaties van de vrouw in het verleden, zij het vaak in een ietwat andere toestand, als bv. de politieke invloed van Madame du Barry e.a.

Reactie: Ons kapitaal komt in handen van de vrouwen, door echtscheiding e.d.

Antwoord: Ja, maar dat komt, omdat de vrouw op het ogenblik langer leeft dan de man en bovendien vaker huwt dan de man, zodat de accumulatie van bezit in haar handen over het algemeen groter is, terwijl de man met alles wat hij moet betalen aan zijn gescheiden vrouw, over het algemeen verarmt.

Vraag: Leert de vrouw over het algemeen makkelijker dan de man?

Antwoord: Dat ligt er aan. De vrouw heeft over het algemeen meer feeling voor nauwkeurig werk. Vrouwelijke laboranten zijn over het algemeen beter en rustiger dan mannen. Waar het constructiebezigheden betreft en vooral bezigheden die een grootser opzet vereisen, is over het algemeen de man beter en overziet hij de toestand beter dan de vrouw. Haar eigen karakteristiek komt daarmee tot uiting.

Vraag: Wilt u uitleggen wat u onder een ingewijde verstaat?

Antwoord: Onder ingewijde verstaat men iemand, die, door zijn eigen wijze van leven en denken, de vermogens heeft verkregen een groter deel van de realiteit te zien in de wereld dan een "normaal" mens. Wat betekent, dat hij meer wetten kent en meer wetten kan hanteren dan de doorsneemens. Daarnaast krachten ziet en erkent die voor de doorsneemens niet zichtbaar zijn en door de doorsneemens als zodanig meestal niet worden erkend. Naarmate de inwijdingsgraad groter is kunnen wij spreken van een dichter komen bij het aanschouwen van het totaal Goddelijke en een handelen ernaar. Ingewijde op zichzelf als woord is een relatieve bepaling, zodat ook voor de ingewijde toch nog weer "ingewijden" bestaan, die hoger staan dan hijzelf.

Vraag: Acht u de Bellamy-gedachte een utopie, ook t.o.v. geld?

Antwoord: Ja, en wel om de volgende redenen. Aan het niet waardevast zijn van geld, het accumuleren van bezit e.d., verdient ongeveer de helft van de wereldbevolking zijn onderhoud. Een totale omzetting zou betekenen een allereerst ineenstorten van de huidige sociale structuren, met alle rampen en gevolgen van dien. Zolang de huidige wereld met de huidige opvattingen en gedachten bestaat is het dus niet mogelijk te komen tot een verwerkelijken van de Bellamy-gedachte.

Vraag: Wat is uw oordeel over de effectenbeurs?

Antwoord: De effectenbeurs is het spel van de dwazen tegen de wijzen, die altijd verdienen. Gelijktijdig is het in vele gevallen een noodzakelijke beurs voor de bedrijven om kapitalen te verkrijgen, waardoor zij kunnen produceren op een rendabele wijze. Een wegvallen van de effectenbeurs zou tot gevolg hebben een absoluut in handen van de staat vallen van elke kapitaalverdeling, als zodanig een absolute beheersing van industrie, een verambttenaring van elke industriële methode en als zodanig een enorme vertraging in het productieapparaat. Rusland is hiervan een voorbeeld.

Vraag: Wat gaat er over vier jaar gebeuren n.a.v. de eerste toespraak?

Antwoord: Als wij het zeker wisten, zouden wij ons er niet druk over maken. De toestand is op het ogenblik - dat kan worden aangenomen - dat in de jaren 1960 - 1961 de huidige oorlogsdreiging tot een hoogtepunt komt. Wij hopen dat dit zich niet in een oorlog zal uiten, maar wel in een toenemende reeks van revoluties, opstanden en stakingen, waardoor weliswaar schade zal worden veroorzaakt, maar niet in een zodanige mate dat van een wereldoorlog zal worden gesproken, terwijl juist hierdoor waarschijnlijk vele grenzen zullen worden geëlimineerd die op het ogenblik kunstmatig in stand worden gehouden. Wij hopen dat dit laatste het geval zal zijn en gepaard zal gaan met een hernieuwing a.h.w. van het sociaal bestel, een hernieuwing ook van de economische verhoudingen. Zou dit het geval zijn, dan volgt een periode van opbouw van 2 à 5 decaden, waarna een nieuwe en betrekkelijk ideale toestand ontstaat. Het is echter mogelijk dat juist door deze revoluties en stakingen, deze oproeren tot het uiterste gebracht, een of andere groep van de mensen grijpt naar een vernietigend wapen als de atoombom. Dan is de mogelijkheid zeer groot, dat, als de normale mensheid zich daartegen niet verzet, de heersers van de grote staten om hun macht te behouden, overgaan tot vernietiging van hun tegenstanders, mede zichzelf zo vernietigend en daarmee praktisch de gehele wereld onbewoonbaar maken, hoofdzakelijk door radioactieve wolken die een te lange tijd rond de aarde blijven om de mens een normaal voortbestaan mogelijk te maken. Wij nemen niet aan, dat dit laatste verwerkelijkt wordt, maar menen de mogelijkheid toch te moeten zien als ongeveer 1 op 10.

Vraag: Wat is uw indruk over de Mariaverschijningen in Amsterdam-Zuid?

Antwoord: Ik weet niets ervan. Ik ken alleen een liedje, zoals "Hé Marie, zeg moet je nog peultjes?" Over het algemeen gesproken echter meen ik dat de Mariafiguur in vele religieuze kringen de gestalte aanneemt van de Moeder Imago, waarbij dus de gedachte aan bescherming door de moeder wordt overgebracht op het normale beeld van Maria en hierbij vaak bij lichte hysterie en waarneming van het supranormale men al heel snel komt tot een vertaling van het beeld in een Mariagestalte. Als zodanig zullen dan ook vele verschijningen, die in feite niets met heiligen, of met kerkelijkheid of samen, te maken hebben, gaan behoren tot kerkelijke waarnemingen. Het is voor mij moeilijk hierover te spreken, daar ik niet voldoende van het probleem op de hoogte ben.

Vraag: Over de spreker van de discussieavond: "De Film". Op welke wijze deed hij zijn kennis op?

Antwoord: Dat was toevallig iemand die daarvan een speciale studie heeft gemaakt. Bij het aflezen van de gedachten van mensen kan een beeld worden verkregen. De productie van een film, de wijze waarop een film invloed heeft op de mensen, is voor ons zeer scherp kenbaar, ook al vraagt het voor ons zeer veel moeite en in bezit nemen van de persoon, dus inbeslagname, om via diens oog althans, enigszins een filmgebeuren te kunnen volgen. Het is makkelijk dit via de gedachten te doen en als zodanig kunnen dus de historici die dit toch belangrijke cultuurverschijnsel bestuderen, dit zover volgen, dat zij daaruit hun conclusies kunnen trekken en beschrijvingen kunnen geven.

Vraag: Voelde Pilatus in zijn verdere leven geen wroeging, dat hij Jezus had laten kruisigen?

Antwoord: Ik geloof het niet. Als wij zien hoe vaak politici zonder enig gewetensbezwaar anderen opofferen, dan hoeven wij niet aan te nemen dat de politicus Pilatus - dat was hij in de eerste plaats - zich gekrenkt zou voelen, of zichzelf verantwoordelijk zou voelen voor het opofferen van Jezus voor het behouden van zijn eigen positie. Jezus was voor hem immers niet dé Verlosser. Dat is Hij voor de mensheid overigens pas later geworden. Toen besepte men dat niet. Hij was een van de vele wonderdoeners en daarnaast misschien zelfs nog een opruier. Dat hij toevallig in dit geval als Romein stelling moest nemen tegen het religieus drijven van het Sanhedrin, had eveneens meer politieke achtergrond, daarnaast ook ongetwijfeld zijn trots als Romein tegenover de voor hem heidense en primitieve gebruiken van de Joden, zodat ik niet meen dat hij ooit enig berouw hierover heeft gevoeld. Zijn vrouw, getroffen door Jezus' verschijning, zal dit waarschijnlijk wel gehad hebben. Zij voelde zich beëngd en benauwd door de reeks van gebeurtenissen. Voor Pilatus was het een onaangenaam voorval, dat zo snel mogelijk moest worden onderdrukt, omdat het zijn positie aan het hof zeer ernstig zou schaden, wat uiteindelijk ook is gebeurd. Misschien dat hij daarover inderdaad berouw heeft gehad, maar niet over het voorval zelf.

Vraag: Waarom is Jezus nooit getrouwd, zoals Mohammed, of de Boeddha?

Antwoord: De Boeddha is getrouwd, voordat hij Boeddha werd. Dat Mohammed trouwde met Fatima als beschermer en niet als echtgenoot in werkelijke zin, zodat hierbij het seksuele op het ogenblik van de verwerking van inzicht niet belangrijk was. Jezus heeft ongetwijfeld met vele vrouwen omgang gehad en het is zelfs aan te nemen dat Hij zeker ook niet, wat men noemt, onschuldig is geweest op seksueel terrein. Maar op het ogenblik dat Zijn zending begon, vergde deze de gehele mens en wanneer een taak zó groot wordt, is er geen tijd meer voor vrouwen of voor iets anders. Vandaar dat Jezus ook niet alleen achterlaat, of zegt achter te doen laten, vrouw en kinderen, broeders en zusters, maar ook vaders en moeders. Elke band die menselijk bestaat, moet verbroken zijn, wil men de Goddelijke weg kunnen volgen op een eerlijke en juiste wijze. Ik geloof dat dit in alle andere dingen mede tot stand kwam.

Vraag: Er zijn mensen op aarde die misschien net zoveel of nog meer mishandeld zijn en ter dood veroordeeld. Jezus is Gods zoon, de andere mensen zijn toch ook Gods kinderen? Wat is dan het verschil tussen Jezus en andere mensen? Omdat Jezus een ingewijde was?

Antwoord: Het verschil tussen Jezus en de andere mensen ligt in de eerste plaats op de wijze, waarop Jezus leefde in de drie jaren vóór Zijn dood. In de tweede plaats de wijze waarop en de reden waarom Hij deze dood aanvaardde; in de derde plaats waarop Hij deze dood overwon, doordat Zijn wezen te sterk vergeestelijkt eenvoudig het lichaam kon doen ontbinden in kracht en wederom kon materialiseren in de tuin, zodat Jezus uit de dood herrezen is, wat de anderen niet hebben gedaan. Dit gezamenlijk maakt dus het verschil tussen Jezus en deze anderen. De anderen waren niet in staat terug te komen, of hun zending te volbrengen. Jezus heeft het wel gedaan. De anderen kwamen door geloof tot het aanvaarden van de dood en veelal, omdat dit geloof hen nog iets verders voorspiegelde. Jezus wist wat Hem te wachten stond, zowel geestelijk als stoffelijk en heeft dit volledig aanvaard, zonder dat Hij voor zichzelf daaruit iets wenste te winnen.

Vraag: Bestaan er medicijnen in India, waarin kruiden zijn verwerkt die bij gebruik op een westerling een deprimerende invloed hebben? De oorzaak?

Antwoord: Zover mij bekend bestaan er inderdaad verschillende medicijnen waarin verschillende plantaardige producten verwerkt zijn, die op de duur enigszins verdovend werken. Niet alleen in India, maar in gans Azië. Het werkt verslapping van zenuwstelsel, geheugenverlies e.d. in de hand. Dit bij een te grote dosering. De oorzaak ervan: bepaalde gifstoffen veranderen nu eenmaal de reacties. Terwijl de Aziat in staat is zelfs opiaten te verdragen en daarnaast zijn normale leven voort te zetten, blijft voor de westerling de verknoping van normaal leven en droomleven zó intens, dat hij zijn tekortkomingen onmiddellijk weerspiegelt in zijn normaal leven en zich daarin dan ongelukkig gevoelt. Ik mag de producten niet noemen.

Vraag: Hoe moet de houding zijn van een vrouw, die aan doofheid gaat lijden?
(Vraag werd verkort)

Antwoord: (De vraag wordt slechts ten dele beantwoord). Het is aannemelijk, dat bepaalde kwalen toch genezen zouden kunnen worden door geestelijk werk. Dus geestelijke genezing die invloed geeft, waar deze stoffelijk niet meer mogelijk is. Men mag echter daarop als mens niet op af gaan en moet aanvaarden wat men als lot heeft, eerst dan is geestelijke genezing werkelijk mogelijk. Het resultaat is dus, dat zo iemand zich in zal moeten stellen op de werkelijke en feitelijke toestand, zoals die stoffelijk blijkt en daarnaast voor zich zal moeten zoeken naar alle middelen en die uit moeten putten om, zij het dan niet meer langs de normaal erkende weg, enige mildering van de kwaal en ziekte te krijgen. De houding moet dus zijn: aanvaarden, maar niet een absolute berusting.

Vraag: Er is eens gezegd, dat Jezus' moeder op een andere planeet woonde, voordat zij hier op aarde kwam. Was zij toen ook de moeder van Christus?

Antwoord: Neen. De uitdrukking "woonde op een andere planeet" staat ongetwijfeld i.v.m. het feit dat diegenen, die hier op aarde vaak de wetgevers zijn, de ingewijden, die komen openbaren en helpen, al een ontwikkeling in de stof hebben doorgemaakt, voordat op de aarde het menselijk wezen bestond en het menselijk leven. Zij leefden dus eerst op een andere planeet, deden daar een voldoende bewustzijn op om op aarde een zware geestelijke taak te vervullen. Verder wil ik verwijzen naar de beschrijving van het leven, zoals Max Heindel die heeft gegeven, dus de ontwikkeling van het leven in de verschillende tijdperken en ook dus vóór de stoffelijke periode, daarnaast kunt u ook aanduiding hiervan vinden in het werk van Mevr. Blavatsky.

Vraag: Wat zijn de ouders van de nieuwe wereldleraar? Is zijn moeder, zoals Jezus' moeder, een onbevleete maagd?

Antwoord: Het is een heel dubbelzinnig antwoord, wat ik geef: ja. Zoals Jezus' moeder: inderdaad.

Vraag: Op andere planeten bestaan er ook kruissymbolen. Komt dat door de Christusgeest?

Antwoord: Neen, maar het komt, omdat een kruissymbool een normale vlakverdeling is voor elke wereld die in een driedimensionaal bestaat. D.w.z.: de verdeling van vlakken van hoeken van 90° en dus ook door elkaar snijdende lijnen is normaal. Het is een zo belangrijk symbool geworden, dat praktisch elke wereld waar een ongeveer gelijk bewustzijn bestaat en een driedimensionaal ruimteconcept dus, het kruissymbool op een of andere manier belangrijk is en voor zal komen. Het staat niet i.v.m. de Christusgeest.

Vraag: Brengt u door te spreken over de nieuwe wereldleraar deze niet in gevaar? Vreest u niet dat bv. de Kerk in de nieuwe leraar een gevaar zal zien voor haar macht? Of sluipmoordenaars zenden.

Antwoord: Aannemende, dat de katholieke kerk nog iets meer is dan alleen maar een machtsorgaan, zal zij geen sluipmoordenaars afzenden. Wat wel mogelijk zou zijn, dat zij, evenals de Joden, eens speciaal de Hogepriesters van de Joden dus, zullen trachten om op een of andere wijze deze profeet, die de enig ware profeet betreft, onschadelijk trachten te maken. Maar als wij weten dat Jezus opzettelijk dit risico heeft gelopen en kunnen begrijpen, dat ook de nieuwe wereldleraar ongetwijfeld dergelijke risico's kent en door zijn werken toch reeds gekend wordt, zij het nog in beperkte gebieden, hoeven wij ons zeker niet te schamen over hem te spreken, of te voorzichtig te zijn. Aan sluipmoordenaars geloof ik niet. Paus Johannes is geen Borgia.

Vraag: Dulles is afgetreden, omdat hij te ziek is. Is dit van geestelijke zijde veroorzaakt? Waarom dan?

Antwoord: Op het eerste geen commentaar. In het tweede geval wordt hierdoor een toenaadering mogelijk, die zeer zeker voor een nader begrip van aparte werelden noodzakelijk is. Twee werelden die hier op deze aarde bestaan, oost en west. Dulles heeft misschien als een politiek knap staatsman gewerkt, maar hij heeft één ding buiten beschouwing gelaten: de noodzaak tot onderling vertrouwen.

Vraag: Zou de Dalai Lama er goed aan doen niet terug te keren naar Tibet? Zou hij dat ook wensen. Is hij ontvoerd door zijn aanhangers?

Antwoord: Als hij nog langer wil leven, zal hij er goed aan doen om niet terug te keren naar Tibet of China. Hij is niet ontvoerd door zijn aanhangers, maar hij heeft de enig juiste weg gekozen. Hij zal niet terugkeren, tenzij men door geweld dit noodzakelijk maakt. Reden: zoals op het ogenblik het communisme zich in China ontwikkelt, is het vijandig aan elk geloofsgezag. Het geloofsgezag is echter de basis van het lamaïsme, waarvan de Dalai Lama weer het hoofd is. Hij heeft bovendien een vervangings- of contactpersoon in de Panchen-Lama, die wel met de communisten in verbinding staat, zodat het zeer goed mogelijk is hier beide zijden gelijktijdig te bespelen. Zolang als deze mogelijkheid bestaat, zal een terugkeer dwaasheid zijn. En voor religieus én voor politiek én vanuit persoonlijk standpunt.

Vraag: Bent u het ermee eens dat liefde het best gedefinieerd kan worden als "Eenheidsbeleving" of "Unio Mystica"?

Antwoord: Daar ben ik het wel en niet mee eens. Of het nu wel de beste definitie is, weet ik niet. Ik geloof van mijn kant, dat liefde wel het best kan worden uitgedrukt als absolute harmonie, waardoor perfecte samenwerking. Onverschillig of dit is op stoffelijk of geestelijk terrein, zelfs op kosmisch terrein moet liefde als zodanig worden uitgedrukt en Gods liefde tot ons is niets anders dan Gods volledige harmonie met ons wezen, zoals wij delen van Zijn Schepping zijn. Maar dat is een kwestie van smaak, over weten en best durf ik niet te oordelen.

Vraag: Is het juist dat uit ervaringen met raketten blijkt, dat er onbekende krachten in de ruimte optreden? Zijn deze dan functies van kosmische wetten, of gevolgen van ingrijpen van ruimtewezens voor wie deze raketten onwelgevallig zijn?

Antwoord: Ik geloof niet dat er van ruimtewezens zo ontzettend veel ingrepen worden gedaan op het ogenblik. Het is heel begrijpelijk, want men heeft de aarde nog maar nipt verlaten om voor deze ruimtewezens al werkelijk gevaarlijk te worden. De ontdekking van stralingen in de kosmos en verhoudingen in tegenstelling van het tot nog toe gestelde, zijn de gevolgen van normale ruimtelijke wetten en stralingswetten, die men op aarde niet volledig heeft kunnen beseffen, omdat men niet wist, hoe er buiten de atmosfeer nog andere filterings- en afbuigingsverschijnselen bestaan van bv. elektrisch-magnetische geaardheid en zo geen juiste voorstelling kon maken van ruimtelijke condities. Dat zij bestaan blijkt uit het feit dat men zeer grote kosten op het ogenblik maakt in verschillende landen om waarnemingen te doen vooral op het gebied van afwijkingen van magnetisch veld, afwijkingen van straling en alles wat daarmee samenhangt; tot zelfs een nieuwe ontleding van het licht is het doel van een van de nieuwste proeven van de Amerikanen.

Vraag: De heilige Augustinus, verblijvende op het eiland Patmos, had willen schrijven over de donder en bliksem. Donder en bliksem worden veroorzaakt door goede geesten om de kwade geesten de gelegenheid niet te geven naar de aarde af te dalen.

Antwoord: Niet helemaal juist. Augustinus heeft over deze dingen ongetwijfeld willen schrijven, een doel van zijn publicaties is nooit aan het publiek toegekomen, omdat hij, zoals verschillende andere kerkvaders, té ver doordacht voor de massa en als zodanig gemakkelijk aanleiding zou kunnen geven tot het ontstaan van schisma's. Wat de goede geesten betreft: wij spreken over het algemeen over de luchtgeesten als hogere en lichtere geesten en zij zijn ongetwijfeld vaak bij donder en bliksem betrokken. Wanneer zij dit doen, doen zij het heel vaak evenzeer, om de atmosfeer op aarde te reinigen, als om kwade geesten te verhinderen naar de aarde af te dalen. Per slot van rekening, er leeft zoveel kwaad in de mens, dat het soms nodig is om de aarde te reinigen, dan om kwade geesten terug te houden.

Vraag: Heeft Augustinus werkelijk langst het strand gelopen, denkende over de Heilige Drievuldigheid?

Antwoord: Hij merkte een jongentje op, dat trachtte met een schepje in een kuil de zee te scheppen. Hij moet opgemerkt hebben dat zoiets niet kan. Het antwoord was: evenals dit kuiltje te klein is, is ook uw vermogen te klein om uw probleem op te lossen. Het is een legende en meer niet. Een gelijkenis. Het is ook niet van Augustinus zelf afkomstig.

Vraag: Wat is het einddoel van een appelboom die appels geeft, waar zijn die pitten voor, voor wie is het vruchtvlees? Hoe geschiedt de distributie van dat vlees en pitten. Is hier van toepassing van het zaad, dat tussen de rotsen valt?

Antwoord: Het doel van de appelboom is appelboom te zijn en wanneer hij niet meer appelboom kan zijn uit de appels appelbomen te zien opkomen, als zodanig de soort in stand te houden. Gezien de omstandigheden waaronder de appelboom leeft, geeft hij zoveel vrucht, dat uit de veelheid van het gegeven zaad een redelijke voortzetting van de soort kan worden verwacht. Het geheel wordt geregeerd door groepsgeesten die deze plantaardige soorten dus regeren en die verder helpen te ontwikkelen. Hiermede is alles gezegd.

Vraag: De ruïnen van Zimbabwe, daar zijn verschillende theorieën over. Het moment van ontstaan. Men ziet erin de goudmijnen van Salomo. Maar er is ook een theorie over dat de Dravita's uit India kwamen om naar goud te zoeken. Verder wordt gemeend dat de nederzettingen van de Sabeeërs uit Yemen daar gevestigd waren. Het laatste idee is dat Zimbabwe, helemaal niet zo oud is en afkomstig van de Bantoes.

Antwoord: De ruïnes hebben inderdaad tot het rijk van de Bantoes behoord. Op deze plaats is altijd een erediens geweest, het is eigenlijk een tempelplaats geweest die wij in de geschiedenis terug kunnen vervolgen tot ongeveer 5.000 jaar v.Chr. Ik weet wel dat er handel is geweest, maar ik zou niet durven beweren dat deze mijnbouw ook is bedreven door de Indische volkeren, of door Salomo e.d. Ongetwijfeld zullen zij deel hebben gehad aan deze handel en hun invloed enigszins hebben laten gelden, maar ik kan niet geloven dat zij daar heersers zijn geweest.

Nu wil ik nog even terug gaan tot een vorige vraag. Iemand begreep niet waarom ik zeg, dat de moeder van de nieuwe wereldleraar evenzeer een onbevleete maagd is als de moeder van Jezus. Daarmee wilde ik alleen maar dit zeggen: Wij kunnen het onbevleete zijn uit verschillende standpunten bezien. Er zijn heel veel verschillende versies. De enige die wij persoonlijk zeker niet aanhangen is, dat dit een automatische celdeling is geweest en een speciale bevruchting door deling in de eicel. Dit kan weliswaar als parthenogenese worden veroorzaakt, maar is volgens ons niet het geval geweest. Evenmin is dit het geval geweest bij de nieuwe wereldleraar. Wij nemen dus aan dat er inderdaad spermatozoïde aan te pas is gekomen. De wijze waarop en hoe zullen wij verder buiten beschouwing laten. Maar een zekere parallel valt ongetwijfeld wel tussen beiden te trekken.

Vraag: Hoe lang leeft de mens op deze aarde?

Antwoord: Het ligt eraan wat u als mens definieert.

Reactie: Ik bedoel de Meester.

Antwoord: Hij zal tegen de 20 jaar lopen. Over ongeveer 10 jaar zult u zijn naam weten en ook zijn leer horen, maar tot die tijd moeten wij nog even wachten. Het is het begin pas van zijn werken en optreden.

Vraag: U zei, dat de aarde over 4 tot 5 (.....?) onbewoonbaar zou worden?

Antwoord: Wij zeggen niet dat dit zal gebeuren, maar wij nemen aan dat dit gevaar bestaat. Eén kans op tien. Dan hebt u dus heel wat kans dat dan de aarde er heel wat prettiger en beter zal uitzien dan op het ogenblik, en heel wat vrijer.

Vrienden, indien er geen vragen meer zijn, is het woord aan de laatste spreker. Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

ONSTERFELIJK

Een gedachte die uitgaat,
wordt tot een kracht,
die vastgelegd is in de eeuwigheid:
onsterfelijk.
Een mens die denkt,
legt zijn gedachten vast
in een geheugen dat alle tijd omvat:

onsterfelijk.
Een daad gesteld, wijzigt al wat is,
volgens menselijk begrip
en tekent zich door alle geslachten,
krachten der eeuwigheid:
onsterfelijk.
Onsterfelijk wij, waar in ons leeft
de kracht die alles schept.
Onsterfelijk ons wezen,
omdat na alle angst
en vrezen overwonnen te hebben,
wij één zijn met Hem,
die alles geschapen heeft
en zo in Hem onsterfelijk.

GODS AKKER

Gods akker, een akker waar kruizen groeien,
waar herinneringen bloeien van hen, die zijn heengegaan.
En toch: werkelijkheid, die uit de kruizen voortgaat,
aanduidt het onbeperkt bestaan:
Gods akker op een enkele plaats, is waan,
want Gods wil en Gods denken schept het Al.
Wie is het, die zijn akker kleiner dan het Zijne noemen zal?
Het is Gods akker.

WIE GOD NIET IN ALLE DINGEN ZIET, ZIET GOD NERGENS

Kan er een God bestaan,
Die is deel der dingen
en niet is Al?
Kan er een God bestaan,
Die in de hemel leeft
en niet in het tranendal der aarde?
Kan er een kracht bestaan,
Die schept en niet in het licht
én in het duister leeft?
Kan er een God bestaan,
zo niet een God in alle dingen inhoudt:
zijn en leven geeft?

Waar vind je leven?
Waar vind je licht?
Waar vind je kracht?
En waar vind je vrees?
Waar zijn de tuinen der eeuwige jeugd?
Waar vinden de sferen de zon en de maan?
Waar valt de bloesem van het bestaan
en keert niet weer?

God is de Meester van het Al.
Hij is in alle dingen.
Wie der dingen taal verstaat,
weet, hoe zij allen zingen Zijn lof,
Zijn kracht, Zijn grootheid eert.

Het Al is een school,
al denken belerend:
er is weg, er is wet,

er is noodzaak en kracht.
Dit al door de Schepper tot stand gebracht
en Hij is deze dingen
tot het einde der tijd:
Hij is Al.
Verder kan niets bestaan.

Leven met een God, Die niet in U leeft,
is sterven haast in rijk, waan en ondergang.
Erken Uw God in alle dingen,
erken Zijn kracht en werkelijkheid,
dan kent g 'uwe plaats in het leven
en weet u, waar uw leven leidt
tot eenheid met de grootste kracht.

Misschien staat u mij toe enkele regels van mijzelf als laatste klank van deze avond te gebruiken. Het is tijd dat de vruchtbomen in uw zo schoon land weer bloeien, vandaar....

BLOESEM

De bloesem is als vrucht van het leven,
snel vergaand, een ogenblik van witte wolkenpracht
door wind gestoord en door de regen tot de aard,
tot ondergang gebracht.

Het is als het mens-zijn:
bloeit een ogenblik het menselijk streven,
bloeit een ogenblik des geestespracht,
snel komt de bittere noodzaak van het leven
en heeft de vrucht tot ondergang gebracht.

Maar waar de bloesem wacht,
daar kan de boom zijn vruchten geven.
Waar leeft de mens in vreugd' en in smart,
daar bouwt hij kracht, bewustzijn,
denkend streven, waarin zich openbaart
de Schepper als grote Macht
en alle wereld vruchten draagt.

Daarmee moet ik mijn onwaardigheid in taal helaas bekennen en u verzoeken mij toe te staan deze avond te beëindigen met de geijkte formule: Wij hopen dat u een zeer aangename avond hebt gehad, een zeer gezegende nachtrust. Wij hopen dat uw pad gelukkig is en zonder stoornis en zonder doornen. Als u doornen vindt, dat gij uw ogen gevestigd kunt houden op de bloesem van de toekomst.

Goedenavond.